

ลูกา 10:25-37

พันธกิจของพระเมสสิยาห์ในลูกา

การดำเนินชีวิตพันธกิจผ่านความรัก

12 ตุลาคม 2025

บาทหลวงไบรอัน นอร์ธ

โบสถ์โรสฮิลล์; เคิร์กแลนด์, วอชิงตัน

สองสามสัปดาห์ก่อน

เราได้พูดคุยกันเกี่ยวกับความเมตตาในฐานะแง่มุมหนึ่งของความรักของพระเจ้า

และความเมตตาเป็นส่วนหนึ่งของพันธกิจของพระเยซูอย่างไร

วันนี้เราจะขยายความให้ครอบคลุมหัวข้อความรักโดยรวม ความรักคือแก่นแท้ของความเป็นพระเจ้า
สิ่งที่พระองค์ทรงกระทำ

และความหมายของการมีความสัมพันธ์กับพระองค์และความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน

จดหมายฉบับแรกของยอห์นกล่าวไว้อย่างกระชับว่า “พระเจ้าทรงเป็นความรัก” (1 ยอห์น 4:8 และ
4:16) พระวรสารยอห์นเตือนเราว่า

“พระเจ้าทรงรักโลกมากจนได้ประทานพระบุตรองค์เดียวของพระองค์...” (ยอห์น 4:16)

พระคัมภีร์มีข้อความและข้อความมากมายนับไม่ถ้วนที่กล่าวถึงความรักของพระเจ้าที่มีต่อสรรพสิ่ง
โดยเฉพาะอย่างยิ่งต่อมนุษยชาติ ซึ่งถูกสร้างขึ้นตามพระฉายาของพระองค์

ความรักนี้คือแก่นแท้ของพระเจ้า และเป็นแก่นแท้ของพันธกิจของพระเยซู

และวิธีที่พระองค์ทรงทำให้พันธกิจนั้นสำเร็จลุล่วง ซึ่งเราจะพิจารณาในชุดนี้

วันนี้เราอยู่ที่ลูกา 10:25-37 และเราจะอ่านทั้งหมดให้จบในบทอ่านเดียวในวันนี้

เป็นข้อพระคัมภีร์ที่หลายคนคุ้นเคย และอุปมาที่พระเยซูทรงเล่านี้เป็นสิ่งที่ยากจะลืมเลือน ดังนั้น
ลูกา 10:25-37 นี้คือพระวจนะของพระเจ้าสำหรับคุณและฉันในวันนี้...

ชายคนหนึ่งมาหาพระเยซู ซึ่งถูกอธิบายว่าเป็น “ผู้เชี่ยวชาญในธรรมบัญญัติ”

หมายถึงกฎหมายศาสนายิว คือพันธสัญญาเดิม และโดยเฉพาะอย่างยิ่งโตราห์

ซึ่งเป็นหนังสือห้าเล่มแรกของพระคัมภีร์ หนังสือเหล่านี้ไม่ได้ครอบคลุมแค่เรื่องศาสนาเท่านั้น

แต่ยังรวมถึงกฎหมายสังคมและกฎหมายพลเมือง เช่น สิทธิในทรัพย์สินและกฎระเบียบปศุสัตว์

ดังนั้น ความเชี่ยวชาญของพระองค์จึงไม่ได้จำกัดอยู่แค่เทววิทยาเท่านั้น

แต่ยังครอบคลุมถึงสิ่งที่เราอาจมองว่าเป็นกฎหมายของรัฐบาลหรือกฎหมายแพ่ง ดังนั้น

พระองค์จึงเป็นทั้งนักเทววิทยาและนักกฎหมาย บางฉบับแปลเรียกเขาว่าทนายความ

ถึงแม้ว่าเขาจะมองข้ามแง่มุมทางเทววิทยาของความเชี่ยวชาญของเขาไปก็ตาม

ชายคนนี้มีมาหาพระเยซูพร้อมกับคำถาม บางที่เขาอาจต้องการทดสอบคำสอนของพระเยซู

เพื่อดูว่าสอดคล้องกับขนบธรรมเนียมการตีความของชาวยิวอันยาวนานหรือไม่

ซึ่งแน่นอนว่าเรื่องแบบนี้เกิดขึ้นจริง หรือบางทีการทดสอบนี้อาจเป็นเพราะเขาแค่อยากรู้อยากเห็น

(เหมือนนิโคเดมัสในยอห์น 3) เขาถามว่า “ข้าพเจ้าจะต้องทำอย่างไรจึงจะได้รับชีวิตนิรันดร์”

ดังที่พระเยซูมักจะทรงทำ พระองค์จะทรงตอบคำถามของพระองค์เอง อันที่จริงแล้วมีสองคำถาม
การถามคำถามเป็นวิธีที่ชาญฉลาดในการมีส่วนร่วมกับผู้คน

เป็นการแสดงถึงความอยากรู้อยากเห็นและความเปิดกว้าง และดึงเอาสิ่งที่พวกเขารู้อยู่แล้วออกมา
บ่อยครั้งที่คนที่ถามคำถาม – เราทุกคนอาจเคยถามคำถามนี้มาก่อน –

มักจะมีแนวคิดเกี่ยวกับคำตอบอยู่แล้ว
และการดึงเอาแนวคิดนั้นออกมาจะช่วยให้อ่านและเข้าใจความเข้าใจของตนเอง
และตระหนักว่า “โอ้ ฉันรู้มากกว่าที่คิดไว้”

คำถามสองข้อที่พระเยซูทรงถามนี้เป็นรากฐานของการศึกษาพระคัมภีร์ที่ดี
ซึ่งนักศึกษาพระคัมภีร์ทุกคนควรเริ่มต้นด้วย อันดับแรก: “มีอะไรเขียนไว้บ้าง?” พูดอีกอย่างก็คือ
ข้อความนั้นเขียนว่าอะไรกันแน่? คำศัพท์ในหน้านั้นมีอะไรบ้าง?
การเริ่มต้นด้วยคำถามพื้นฐานนี้บังคับให้เราอ่านอย่างช้าๆ และพิจารณาอย่างรอบคอบ
โดยพิจารณาจากสิ่งที่อยู่ตรงนั้นจริงๆ แทนที่จะแทรกคำหรือแนวคิดที่ไม่มีอยู่ (หรือมองข้ามสิ่งที่มี)
เราอาจคิดไปเองว่าเรารู้ว่าข้อความนั้นเขียนว่าอะไร
แต่บางครั้งการพิจารณาอย่างละเอียดถี่ถ้วนจะเผยให้เห็นว่าข้อความนั้นแตกต่างจากที่เราคิดไว้เล็กน้อย
และความแตกต่างนั้นอาจส่งผลกระทบอย่างมาก

จากนั้นก็มาถึงคำถามที่สอง: “คุณอ่านข้อความนั้นอย่างไร?” พูดอีกอย่างก็คือ
ข้อความนั้นหมายความว่าอย่างไร?
เมื่อพิจารณาจากคำศัพท์ในหน้าที่คุณอ่านอย่างตั้งใจจากคำถามแรก
ข้อความนั้นสอนอะไรเราเกี่ยวกับพระบิดา พระบุตร หรือพระวิญญาณบริสุทธิ์ หรือเกี่ยวกับตัวเราเอง
หรือเกี่ยวกับแง่มุมอื่นๆ ของความเชื่อหรือเทววิทยา?
คำถามสองข้อนี้เป็นจุดเริ่มต้นที่ดีเยี่ยมสำหรับการศึกษาพระคัมภีร์ทุกประเภท
ไม่ว่าคุณจะศึกษาด้วยตัวเอง กับเพื่อน หรือในกลุ่มเล็กๆ
คุณไม่จำเป็นต้องมีหลักสูตรอย่างเป็นทางการหรือปริญญาเทววิทยาเพื่อศึกษาพระคัมภีร์
คุณสามารถเริ่มต้นได้ทันที เพียงแค่ถามคำถามสองข้อนี้

ดังนั้น ชายคนนี้จะตอบ — ซึ่งในกรณีนี้น่าจะมาจากความทรงจำ —
โดยยกข้อความจากพันธสัญญาเดิมสองข้อมาอ้าง ได้แก่ เฉลยธรรมบัญญัติ 6:5 และเลวีนิติ 19:18
ที่ว่า “จงรักพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านด้วยสุดใจ สุดจิต สุดกำลัง และสุดความคิด” และ
“จงรักเพื่อนบ้านเหมือนรักตนเอง”

ลองหยุดสักครู่และมุ่งความสนใจไปที่ส่วนแรกของคำตอบของชายคนนี้ — ส่วน “รักพระเจ้า”
ความรักที่เรามีต่อพระเจามีรากฐานมาจากความรักที่พระเจามีต่อเรา นั่นคือจุดเริ่มต้นของพระคัมภีร์:
เรารักพระเจ้าเพราะพระเจ้าทรงรักเราก่อน (1 ยอห์น 4:19)
พระคัมภีร์แสดงให้เห็นซ้ำแล้วซ้ำเล่าว่าพระเจ้าทรงเป็นผู้ริเริ่มที่ยิ่งใหญ่ —
ตั้งแต่การสร้างโลกไปจนถึงความรอดและทุกสิ่งทุกอย่าง
ทุกสิ่งที่เราทำทางวิญญาณล้วนเป็นเพราะพระเจ้าทรงเป็นก้าวแรก
เรารักเพราะพระเจ้าทรงรักเราก่อน

โดยมีความรักของพระเจ้าเป็นแบบอย่าง เราถูกเรียกให้รักพระองค์ด้วยใจ สุดจิต สุดกำลัง
และสุดกำลัง นี่คือการรักที่ครอบคลุมทุกด้านและสัมพันธ์กัน ไม่ใช่ความรักที่เน้นการแลกเปลี่ยน
ความสัมพันธ์ที่เจริญรุ่งเรืองกับพระเจ้าเป็นสิ่งสำคัญยิ่งต่อการดำเนินชีวิตตามพันธกิจที่พระเยซูทรง
มอบหมายให้เรา และหากเราละเลยความสัมพันธ์ของเรากับพระเจ้า ความรักของเราก็จะเย็นชาลง
เราเห็นหลักการเดียวกันนี้ในความสัมพันธ์ของมนุษย์: หากผมพูดกับภรรยาว่า “ผมรักคุณ”
แต่กลับเมินเฉยเธอไปหลายสัปดาห์ขณะดูเกมเพลย์ออฟของทีม Mariners

เธอจะเริ่มสงสัยในความรักของผม ไม่ใช่อย่างนั้น
คงจะเกิดขึ้นในบ้านเรา...นี่เป็นแค่สมมติฐานล้วนๆ!

สองสามคืนก่อน ประมาณสองนาทีก่อนที่เกวนกับผมนอนลงบนเตียง
ผมถามเธอเกี่ยวกับเรื่องที่ทำในวันนี้ และโดยเฉพาะเกี่ยวกับครูใหญ่ที่เธอทำงานให้
เพราะเกวนเพิ่งสังเกตเห็นเมื่อสองสามวันก่อน ผมอยากรู้ว่ามีบทสนทนาต่อจากนี้หรือเปล่า
เกวนบอกว่า "ครูใหญ่บอกว่าผม asdfkj ogksnm lasnp gnlasd" แล้วเกวนก็หลับไป!
เธอเผลอหลับไปกลางคืน เธอจำบทสนทนาในวันรุ่งขึ้นไม่ได้ด้วยซ้ำ
และหัวเราะอย่างบ้าคลั่งตอนที่ผมเล่าเรื่องนี้ ถ้าความสัมพันธ์เป็นแบบนี้ มันคงจบเห่แน่

หลักการเดียวกันนี้ใช้ได้กับความสัมพันธ์ของเรากับพระเจ้า
เราแสดงและปลูกฝังความรักของเราโดยการมีส่วนร่วมกับการองค์ ผ่านพระคัมภีร์ การอธิษฐาน
การนมัสการ การร้องเพลงสรรเสริญพระองค์ การรับใช้ผู้อื่น
และการมีส่วนร่วมในพันธกิจของพระองค์ นี่คือการหมายของการรักพระเจ้าสุดหัวใจ สุดจิต
สุดกำลัง และสุดกำลัง

บัดนี้ คำภาษากรีกสำหรับความรักในที่นี้คือ agape ในทางไวยากรณ์แล้ว
เป็นคำสั่งอนาคตบุรุษที่สอง: "จงรักพระเจ้าด้วยทุกสิ่งที่มี..." agape คือความรักของพระเจ้า
ความรักแห่งพันธสัญญา และการเสียสละ ซึ่งเป็นความรักแบบที่พระเจ้ามีต่อเรา ดังนั้น
เราจึงเห็นได้อย่างชัดเจนว่าความรักที่เรามีต่อพระเจ้า (หรือความรักแบบ agape)
มีรากฐานมาจากความรักที่พระองค์มีต่อเรา

จากนั้น เราจะมาถึงบัญญัติข้อที่สอง: จงรักเพื่อนบ้านเหมือนรักตนเอง ที่น่าสนใจคือ
ในคำตอบของชายคนนั้น คำว่า "รัก" ไม่ได้ถูกกล่าวซ้ำ แต่เข้าใจได้จากบัญญัติข้อแรก
ในข้อความเลวี่นิตินฉบับ บัญญัตินี้ชัดเจน ความรักของพระเจ้า ความรักแห่งพันธสัญญา
และการเสียสละเดียวกันนี้คือสิ่งที่เราถูกเรียกให้แสดงต่อเพื่อนบ้าน

พระเยซูทรงชมเชยชายคนนั้นสำหรับคำตอบของเขา แต่ชายคนนั้นยังคงกดดันต่อไป
คุณคงสงสัยว่าเขาควรจะนิ่งเฉยไว้ก่อนหรือไม่ คุณรู้ไหม? พระองค์ทรงต้องการนิยามของคำว่า
"เพื่อนบ้าน" ลูกาบอกเรา "เพื่อพิสูจน์ความชอบธรรมของตนเอง"

พระเยซูทรงตอบด้วยอุปมาเรื่องหนึ่งที่เล่าขานกันตามถนนสายสำคัญจากกรุงเยรูซาเล็มไปยังเมืองเ
ยรีโค ชายคนหนึ่งถูกโจรทุบตีและถูกทิ้งให้ตาย ชายสองคนจากชาติและศาสนาเดียวกัน
(ในเรื่องสันนิษฐานว่าเป็นชาวยิว/อิสราเอล) ซึ่งคาดว่าเป็นวีรบุรุษ รวมถึงนักบวช
เดินผ่านไปโดยไม่ช่วยเหลือ ต่อมาก็มีชาวสะมาเรียคนหนึ่ง ชาวสะมาเรียและชาวอิสราเอล
ดังที่ข้าพเจ้าได้กล่าวสั้นๆ ไปแล้วเมื่อสัปดาห์ที่แล้ว มีความขัดแย้งทางวัฒนธรรมและศาสนา
พวกเขาเกลียดกัน แต่ชาวสะมาเรียผู้นี้หยุดเพื่อช่วยเหลือ เขาทำไม่น้อยกว่าหกวิธี ได้แก่
การพันแผล รักษาด้วยน้ำมันและเหล้าองุ่น วางชายคนนั้นบนลาของเขาเอง พาเขาไปที่โรงแรม
ดูแลเขาที่นั่น และจ่ายเงินให้เจ้าของโรงแรม โดยสัญญาว่าจะออกค่าใช้จ่ายเพิ่มเติม

พระเยซูทรงถามว่าในสามคนนี้ ใครเป็นเพื่อนบ้าน ชายคนนั้นตอบอย่างไม่เต็มใจว่า
"คนที่เมตตาเขา" สังเกตว่าเขาไม่สามารถเอ่ยคำว่า "ชาวสะมาเรีย" ได้ จากนั้นพระเยซูตรัสว่า
"จงไปทำเช่นเดียวกัน" นี่เป็นสิ่งที่ต้องปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง
การรักเพื่อนบ้านไม่ใช่การกระทำเพียงครั้งเดียว แต่เป็นการฝึกฝนอย่างต่อเนื่อง

“จงทำต่อไปและทำเช่นเดียวกัน” ตลอดเวลา ไม่ว่าเราจะอยู่ที่ไหน ไม่ว่าจะทำอยู่อาศัย ทำงาน หรือเล่น และคำว่า “เพื่อนบ้าน” มีความหมายกว้างไกลว่า ใครๆ ก็เป็นเพื่อนบ้านของเราได้

นี่คือตัวอย่างขั้นตอนที่สามของการศึกษาพระคัมภีร์เพื่อการเปลี่ยนแปลง ประการแรก ข้อพระคัมภีร์กล่าวอย่างไร? ประการที่สอง คุณตีความอย่างไร? ประการที่สาม คุณจะดำเนินชีวิตตามข้อนี้อย่างไร?

แท้จริงแล้วพระเยซูไม่ได้ตั้งคำถามราวกับว่ามีตัวเลือกมากมายให้เลือก

แต่มันเป็นพระบัญชาที่ดำเนินต่อไป การศึกษาที่หยุดนิ่งในหัวไม่ได้นำไปสู่การเป็นสาวกที่แท้จริง เราต้องถามและพิจารณาว่า “สิ่งนี้จะเปลี่ยนแปลงวันของฉัน พรุ่งนี้ และวันต่อๆ ไปของฉันอย่างไร?” แล้วนำไปปฏิบัติ

น่าสนใจที่พระเยซูทรงเล่าอุปมาเรื่องนี้เพื่อตอบคำถามว่าใครคือเพื่อนบ้าน แต่เรามักจะถือว่ามันเป็นนิยามที่สมบูรณ์ของการรักผู้อื่น แต่มันยังไม่สมบูรณ์ เขาสนใจจำกัดขอบเขตของเรื่องโดยเจตนาเพราะจิตใจของชายผู้นี้ ความเมตตาที่แสดงออกระหว่างชาวสะมาเรียกับชาวอิสราเอลนั้นช่างน่าเหลือเชื่อสำหรับผู้เชี่ยวชาญด้านกฎหมาย ความรักของพระเยซูครอบคลุมถึงความเมตตาและความสงสาร ใช้— แต่มันกว้างกว่านั้น บทนำของพระกิตติคุณย่อหน้าสรุปไว้ว่า พระเยซูเสด็จมา “เปี่ยมด้วยพระคุณและความจริง” (ยอห์น 1:14)

บางคนตัดคำว่า “ความจริง” ออกจากความรัก แล้วลดทอนและเปลี่ยนองค์ประกอบของ “พระคุณ” ของความรักเป็น “ความดีงาม” คำว่า “ดีงาม” เน้นที่การเป็นคนน่าพอใจ น่าพอใจ และเป็นที่รักของผู้อื่น เป็นเพียงความสุภาพผิวเผิน พระคัมภีร์ไม่เคยใช้คำนี้ แต่พระคัมภีร์กล่าวถึงความกรุณา ความกรุณาในพระคัมภีร์นั้นลึกซึ้งกว่า มีรากฐานมาจากความดีและความห่วงใยในสวัสดิภาพของผู้อื่น ดังนั้นจึงไม่เกรงกลัวที่จะพูดความจริงด้วยความรัก ยกตัวอย่างเช่น คนดีจะไม่บอกบาทหลวงในเช้าวันอาทิตย์ว่าชิปของเขาถูกเปิดออก เพราะมันอาจดูน่าอึดอัดหรือไม่สุภาพ...และความจริงก็ถูกฝังไว้ คนใจดีจะบอกความจริงกับบาทหลวง เพราะคนๆ นั้นใส่ใจบาทหลวงมากกว่าความรู้สึกของตัวเอง (ซึ่งไม่เคยเกิดขึ้นกับฉันเลย 😊) นี่คือสิ่งที่พระเยซูทรงทำ เพราะพระองค์ทรงเมตตา พระองค์ทรงชี้ให้เห็นบาป ตรัสความจริงที่ยากหรือน่าอึดอัด และทำทุกอย่างที่มีเมตตา ความรักแบบพระคริสตนั้นแท้จริงแล้วผสมผสานพระคุณและความจริงเข้าด้วยกัน ความรักแบบอะกาเปโอบรับทั้งสองอย่างเสมอ

ความจริงอาจเจ็บปวด แต่พระเยซูตรัสด้วยความเมตตา เพราะเป็นก้าวแรกในการติดตามพระเยซู การยอมรับความจริงย่อมเป็นสิ่งที่ไม่ดีและผิดศีลธรรม และยังมีความจริงอีกมากมายที่พระเยซูตรัสซึ่งอาจทำให้เรารู้สึกขัดใจได้ ยกตัวอย่างเช่น พระเยซูทรงเผชิญหน้ากับบาปทางเพศ พระองค์ทรงทำเช่นนั้นกับหญิงที่บ่อน้ำ โดยทรงกล่าวถึงสถานการณ์ปัจจุบันของเธอที่กำลังมีเพศสัมพันธ์กับชายที่ไม่ใช่สามี (ยอห์น 4) พระองค์ยังทรงสั่งสอนหญิงที่ถูกจับได้ว่าล่วงประเวณี (ยอห์น 8) ให้ “ไปและอย่าทำบาปอีก” พร้อมทั้งเปิดโปงความหน้าซื่อใจคดและบาปของชายเหล่านั้นที่กล่าวหาเธอ ในอีกแง่หนึ่ง พระองค์ทรงเปรียบเทียบตนหากับการล่วงประเวณี (มัทธิว 5) และยืนยันว่าการแต่งงานเป็นพันธสัญญาระหว่างชายและหญิง (มัทธิว 19) ทั้งหมดนี้เป็นความจริงที่ไม่เหมาะสมที่ถูกเล่าด้วยความเมตตา เพื่อประโยชน์และความเป็นอยู่ที่ดีของเรา

พระองค์ยังทรงเชื่อมโยงความโกรธกับการฆาตกรรม (มัทธิว 5) และทั้งสองสิ่งนี้ได้รับการพิพากษาจากพระเจ้าอย่างเดียวกัน พระองค์ทรงบัญชาให้เรารักศัตรูและอธิษฐานเผื่อผู้ที่ข่มเหงเรา (ไม่ใช่อธิษฐานเผื่อพวกเขา; มัทธิว 5), ทรงตรัสต่อต้านความโลภ (มัทธิว 6, มาระโก 10), ทรงตำหนิความหนาซื่อใจคดทางศาสนา (มัทธิว 6 และ มาระโก 12) และทรงสอนว่าความยิ่งใหญ่เกิดขึ้นจากความถ่อมตนและการรับใช้ (ลูกา 9 สิ่งที่เราได้เรียนไปแล้วเมื่อสัปดาห์ที่แล้ว) อย่างไรก็ตาม ความจริงที่ยากที่สุดสำหรับหลายคนอาจเกี่ยวกับพระองค์เอง: “ไม่มีผู้ใดจะมาถึงพระบิดาได้นอกจากจะมาทางเรา” (ยอห์น 14:6) พระเยซูทรงเชื่อเชิญอย่างเปิดเผย และไม่มีคุณสมบัติใดๆ ที่จะบรรลุเพื่อการเชื่อเชิญของพระองค์... แท้จริงแล้วเชื่อเชิญนี้แผ่ขยายไปถึงทุกคน แต่พระองค์ทรงสอนว่าพระองค์เป็นหนทางเดียวเท่านั้น นั่นเป็นความจริงที่ไม่สะดวก พระองค์ยังทรงเตือนถึงผลที่ตามมาชั่วนี้วันใด โดยทรงอธิบายถึงประตูแคบและเส้นทางแคบของการติดตามพระองค์ที่นำไปสู่ชีวิต และถนนกว้างและง่ายที่นำไปสู่ความพินาศ ความจริงเหล่านี้อาจยาก แต่เป็นส่วนหนึ่งของความรักอันบริบูรณ์ของพระองค์ ความจริงและพระคุณควบคู่กัน

การพูดความจริงที่ยากจะยอมรับคือการแสดงความรัก—เมื่อทำด้วยความเมตตาและพระคุณ มันคือความรักเพราะเราจำเป็นต้องได้ยินความจริงเพื่อที่จะตระหนักถึงบาปของเราและหันไปหาพระเยซูเพื่อขอการอภัยบาป นี่เป็นก้าวแรกในการสร้างสาวก เอเฟซัส 4:15 เตือนเราว่า “การพูดความจริงด้วยความรัก”

ช่วยให้เราเติบโตในความเป็นผู้ใหญ่และเชื่อมโยงกับพระคริสต์อย่างลึกซึ้งยิ่งขึ้น ในทางกลับกัน การเพิกเฉยหรือยืนยันบาปไม่ใช่ความรัก แต่มันนำเราออกห่างจากพระเยซู เราต้องการทั้งความจริงและพระคุณ นี่คือการรักแบบอากาศเปของพระเจ้าพระบิดา พระบุตร และพระวิญญาณบริสุทธิ์ ซึ่งเป็นความรักที่เสียสละเพื่อแสวงหาสิ่งที่ดีที่สุด

ความรักต่อเพื่อนบ้านนี้ ซึ่งมีรากฐานมาจากความรักที่เรามีต่อพระเจ้า ซึ่งในทางกลับกันก็มีรากฐานมาจากความรักแบบอากาศเปของพระเจ้าที่มีต่อเรา เป็นหัวใจสำคัญของพันธกิจของพระเยซู อันที่จริงแล้ว ความรักแบบอากาศเปเป็นหัวใจสำคัญของการดำรงอยู่ของพระเจ้าพระบิดา พระบุตร และพระวิญญาณบริสุทธิ์ ทุกสิ่งที่พระเยซูทรงกระทำล้วนหลั่งไหลออกมาจากความรักแบบอากาศเปนี้ ซึ่งเปี่ยมด้วยพระคุณและความจริง ความรักของพระองค์ไม่อ่อนแอ และไม่รุนแรง ความรักแบบอากาศเปของพระองค์แข็งแกร่งพอที่จะพูดความจริง ปลอบโยนผู้ที่เจ็บปวดและเผชิญหน้ากับผู้ที่หยิ่งยโส เพื่อที่พระองค์จะทรงไถ่บาปทุกคน ในฐานะสาวกของพระเยซู เราถูกเรียกและถูกส่งมาในโลกนี้ ทั้งที่บ้าน ที่ทำงาน และชุมชนของเรา เพื่อรักเพื่อนบ้าน ไม่ว่าพวกเขาจะเป็นใครก็ตาม ด้วยความรักแบบเดียวกันนี้ นี่คือการรักที่กำหนดพันธกิจของเรา และกำหนดวิธีที่เราปฏิบัติ นั่นคือการรักแบบอากาศเปในการกระทำ ความรักนี้เปี่ยมล้นด้วยพระคุณและความจริง เช่นเดียวกับพระเยซู ขอให้เรเปี่ยมล้นด้วยพระคุณและความจริงแบบเดียวกันนี้ ขณะที่เราดำเนินชีวิตในพันธกิจเพื่อพระองค์ในทุกๆ วัน อธิษฐาน...อาเมน